

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: **Legislativní přílepký**
Diplomant/ka: **Jan Volráb**
Autor posudku: **Mgr. František Korbel, Ph. D.**

---

1. Zadání a cíl práce

Autor se pustil do tématu, které je velmi zajímavé a aktuální, což zvyšuje přitažlivost i využitelnost jeho práce. Téma Práce patří k rozsáhlejším a bohatě překračuje minimální stanovený rozsah 50 stran (práce má 77 číslovaných stran). Zadání a cíl práce hodnotím pozitivně.

2. Obsahové zpracování práce

Práce je složena z pěti obsahových částí. První kapitola „Legislativní proces“ obsahuje popis orgánů podílejících se na legislativním procesu a samotný jeho průběh. Druhá kapitola se týká vývoje legislativních přílepků a způsobů jejich omezení v zahraničí a v České republice. Třetí kapitola představuje judikaturu Ústavního soudu týkající se legislativních přílepků a čtvrtá názory dalších institucí včetně politických stran na tento problém.

Od počátku práce je vidět, že autor se tématu věnoval velmi pečlivě, načel množství relevantních podkladů a jeho práce má jak co do obsahu, tak i formy úroveň. Práce má kvalitní poznámkový aparát a celkově ucelené a jasné vyjadřování a zpracování tématu. Navíc je i čtivá, autor má svěží styl psaní s vlastními názory, což oceňuji.

V kapitole „Legislativní proces“ mne upoutala pasáž o legislativním procesu ve smyslu sociálním. To je jistě správná myšlenka. Do jisté míry je realizována systémem RIA. U obhajoby by autor mohl vysvětlit, o co se jedná.

V části pojednávající o subjektech legislativního procesu (vhodněji bych řekl o orgánech či institucích, neboť ne vždy jde o subjekty) je zajímavé zařazení lobbistických skupin. Je to věcně odůvodněno a oceňuji, že se autor nadržuje jen psaného textu norem, ale uvažuje realisticky a snaží se hodnotit jevy, které reálně existují i mimo zákonnou úpravu.

Jinak je ovšem vstupní kapitola „Legislativní proces“ převážně jen popisná, ale chápu, že autorovi šlo v této části o uvedení do problematiky.

O co popisnější je kapitola „Legislativní proces“, o to zábavnější je kapitola „Vývoj legislativních přílepků a způsoby jejich omezení v zahraničí a v České republice“, kterou jsem si přečetl opravdu s velkým zaujetím. Neříkám, že má nějakou zvláštní vědeckou hodnotu, ale právo není jen o vědě. Je též o zdravém zaujetí tématem a schopnosti jej demonstrovat na příkladech, které jsou srozumitelné a dají publiku mnohdy více, než nudné vědecké statě.

A právě schopnost nalézt poutavé a atraktivní případy, na nichž lze problematiku vysvětlit, je podstatnou součástí schopností dobrého právníka.

Pozměňovací návrhy charakteru přílepků, o nichž autor píše, jsou pečlivě vybrané mediálně známé kauzy, z nichž většinu znám osobně, čímž myslím nejen z novin, ale přímo z Parlamentu. Ostatně, třeba na přílepek nazvaný v práci „Rok 2010: Cesta Kovářové na Nejvyšší soud?“ jsem osobně upozornil. Zrovna na tomto přílepku by však bylo možné demonstrovat ještě více – nejen jeho popis a důsledky, ale i způsob legislativního provedení, z něhož skutečný obsah přílepku na první pohled rozhodně nevyplýval. Můžeme se o tom pobavit u obhajoby.

Za velmi dobré považuji, že autor v práci nezůstal pouze o popisu kritizovaných jevů, ale od str. 24 navrhuje konkrétní opatření k omezení vzniku přílepků, ať již vlastní nebo z aktuálního návrhu senátorky Paukertové či podvýboru pro přípravu novely zákona o Jednácím řádu Poslanecké sněmovny. Jde vesměs o opatření relevantní a odborně často diskutovaná (např. podávání pozměňovacích návrhů více poslanci či jejich povinné odůvodňování), ale i novátorská (např. zajímavá myšlenka zvýšení osobní odpovědnosti zákonodárců v důsledku pořizování záznamů z jednání výborů; pokud vím, tyto záznamy se pořizují již dnes, problém bude spíše v nedostatku jejich jednoduché přístupnosti a možnostech efektivního vyhledávání). Zajímavá je rovněž myšlenka povinného vrácení návrhu do výboru, byl-li k němu uplatněn pozměňovací návrh na plénu. Zřejmě s výjimkou legislativně technických návrhů.

Pokud jde o výslovný zákaz legislativních přílepků, k tomu se také nepřikláním, neboť je nelze definovat. Spíše bych reformoval proces, který by jejich podávání ztížil, ale tvrdé zákazy nikam nevedou.

Nálezy Ústavního soudu týkající se legislativních přílepků jsou jedním z nejdůležitějších zdrojů literatury k tématu. Autor je správně vybral a správně je popisuje a hodnotí.

Zařazení části práce o názorech politických stran na legislativní přílepky je zajímavé a bohužel zároveň dokladuje bezvýhodnost celé situace, neboť většina relevantních politických sil žádné účinné recepty nemá, nebo je nemyslí vážně.

3. Formální úroveň práce

Formální stránce práce není příliš co vytknout. I přes větší rozsah práce ji autor udržel semknutou a konzistentní. Práce nemá žádná slabá místa ani „vycpávky“. Všechny její části jsou relevantní, pečlivě zpracované, dobře odborně a argumentačně podložené.

Seznam odborné literatury je obsáhlý a relevantní, což pouze podtrhuje, co jsem již uvedl. Navíc není v práci pouze na ozdobu, ale je vidět, že autor z něj skutečně čerpal a zdroje, na které odkazuje, dobře zná a dokonce je i samostatně hodnotí.

Pouze výjimečně se objevují drobné chyby či překlepy, např. na str. 48 se autor dopustil chyby v psaní „y“ v přísudku („O legislativních přílepech se začali psát články...“).

Diplomová práce prošla systémem elektronické kontroly a zhodnocení případného plagiátorství kvalifikačních prací s pozitivním výsledkem v rozsahu – byla nalezena shoda ve dvou případech v rozsahu 7 a 5 %.

4. Celkové hodnocení práce

Práci hodnotím po všech stránkách jako velmi dobrou.

5. Doporučení práce k obhajobě a návrh klasifikace:

Práci doporučuji k obhajobě a podle výsledku ústní obhajoby ji navrhuji hodnotit stupněm velmi dobře nebo výborně.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

Viz text shora.

V Praze dne 25. května 2012

Mgr. František Korbel, Ph. D.
podpis autora posudku